



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Calvniae Imago Ex Lvciano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

CALVMNIAE IMAGO

EX LVCIANO.

CALVMNIAE auctor quàm minimè bonus vir sit, ignorat nemo. Sed olim hæc veritas placuit; cuius nec minor hodie vt ratio, ita gratia esset, nisi in seculum incidisset, quo iniquissimâ consanguinitate, virtutum titulis ipsa quoque scelera celebrantur. Inuidiam, magnanimæ emulationis vocabulum venustavit. Obtrectatio, libera veritatis sub professione inualuit. neque etiam tam insolentibus malis insidiosæ religionis color deest. Quid enim gloriosius proximis in LIPSIUM calumnijs fuit, quàm Christianæ sinceritatis simulata virtus, atque pietatis odium nouitatis falsitate instructum? Attamen nec Calumniam nostri solùm cui malum esse, ista artis Apelleæ lineis inscripta tabula satis docet. Specta mecum Lector, & cense nouellos istos detractores, vt veterum virtutes planè ignorant, ita vitia studiosissimè sectari. Apelles ab Epheso pictor, apud Ptolomæum regem accusatus à calumniatoribus, tamquam coniurationis in Tyro factæ conscius, imò auctor adiutorque, & hostili planè animo in regem esset. At ille neque Tyrum viderat vquam, neque auctores coniurationis nisi de famâ fortasse norat. sed Antiphilus quidam, æmulus in arte, detulerat. Ptolomæus rex, nec aliàs animi satis compos, irasci, fremere, ingratum & perfidum Apellem dicere, ac iam duci iubere: nisi quispiam è coniuratis interrogatus, nihil sibi suisque cum Apelle fuisse serio adfirmasset: & re deinde inquisitâ, regi quoque animus & aures apertæ ad veritatem. Imò & ad iustitiam apertæ. nam statim Apellem quasi luendæ iniuriæ, centum talentis donauit, ipsum Antiphilum addixit ei in seruitutem. Ita extra periculum & cum præmio Apelles: tamen facti memor, tali tabella calumniam est vltus.

* Ad dexteram tabulæ sedet ALIQVIS longis auribus in asini vicem, quales illæ feruntur regis Midæ. Is manum

* Lucian.
Calumnia
non esse te-
merè cre-
dendum.

comiter offert procul aduenienti CALVMNIAE. Circa regem vtrinfecus mulierculæ duæ, IGNORANTIA, & SVSPICIO. Accedit igitur ex aduerso CALVMNIA, mulier quantumuis formosa & compta, æstuans tamen & commota, rabiem & iram palàm præ se ferens. Sinistrâ facem gerebat, dextrâ iuuenem quemdam capillis trahebat, manus ad superos tendentem, & Deos omnes obtestantem. Ante ipsam incedit pallidâ facie, informi habitu, acutum & acrè intuens, non absimilis ijs qui longo aliquo morbo contabuerunt. quem LIVOREM esse aliquis facilè conijciat. Sed & mulierculæ duæ Calumniam sequuntur: quæ adhortantur & instruunt, & eam ornant. Interpres picturæ aiebat INSIDIAS & FRAVDEM esse. A tergo porrò paullò longiùs lugubri habitu mulier subsequitur, in nigrâ veste, eâque lacerâ: POENITENTIAM esse dicebant. Atque ea procul venientem VERITATEM, cum pudore quodam, & lincis oculis aspiciebat, excipiebatque. *Tali Apelles Tabulâ casum suum, & simul ortum, ingenium, noxas Calumnie aperuit, & posteris ostendit.*



IVSTI